

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS 91/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

67/2011. (III. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. február 21-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2011. március 16-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A panaszos beadványának visszavonására tekintettel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben fogantatosított rendőri intézkedés miatt 2011. február 21-én postai úton terjesztette elő panaszát.

I.

1) A panaszbeadvány és annak mellékletét képező, a S.-i Rendőrkapitányság vezetőjéhez címzett kérelem szerint 2011. február 13-án délután 15 óra 30 perc körül indult el a panaszos férjével, gépkocsival S. város egyik áruházából B. városba. S. város belterületén a körforgalomból kihajtva haladt a panaszos egy kb. 30 km/h sebességgel közlekedő rendőrségi gépkocsi után. A panaszos tudta, hogy egymás után több gyalogátkelőhely, illetőleg két, szinte derékszögű kanyar következik az úton, ezért lassan közlekedett a közlekedési szempontból kihaltnak mondható városban a rendőrségi gépjármű után. A panaszos elhaladt a városháza egyik utcájának bejárata mellett, amikor egy teherautó állt meg az út jobb oldalán. A panaszos meg is jegyezte a férjének, hogy a rendőrségi gépkocsi indexelés nélkül került ki a tehergépkocsit.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos úgy döntött, hogy a lejtős résznél megelőzi a rendőrségi gépkocsit, ami fékezett. A panaszos ezt jelzésnek gondolta, hogy végre engedi őt előzni és továbbhaladni. Időközben egy gyalogátkelőhelyhez értek, ahol a járdaszegélynél egy alacsony hölgy állt, akit a panaszos nem vett észre, mert a rendőrségi autótól nem látta. A nő áthaladását segítette a rendőrségi gépkocsi a fékezéssel. A panaszos is megállt, de a rendőrségi gépkocsi mellett. Mivel a rendőrségi jármű teljesen lehúzódtott, volt bőven helye a panaszos autójának is az úton. Miután pedig a gyalogos áthaladt, a panaszos jobbra indexelt, mert hallotta a rendőrség jelzését és megállt.

A rendőrségi gépkocsiból kiszállt a vezető és a panaszos autója mellé lépett, csak köszönt, a nemnek és az életkornak megfelelő megszólítást azonban nem használt, nem mutatkozott be, azonosító számát nem közölte és csak egy kérdést tett fel: „Ugye, tudja, hogy miért...?” A panaszos tudta, és a szabályszegés tényét rögtön elismerte.

A panaszos szabálytalannak tartotta, hogy a rendőr nem utalt sem a szabálysértés jogszabályi megjelölésére, sem a hiba pontszámra, ellenben agresszíven kommunikált vele. A panaszos az autójából elővett egy papírt és egy tollat, hogy felírja a rendőr nevét és azonosító számát, de a rendőr nem mondta meg nevét és más azonosító számot diktált be, mint ami rajta volt látható. A panaszos nem értette, miért diktált be más számot, mint a valódi adat. Úgy gondolta, talán azért, mert a panaszos meg merte neki jegyezni, hogy a kikerülésnél a rendőr is szabálytalankodott, illetve mert őt szándékosan provokálták annak érdekében, hogy szabálytalanságot kövessen el.

A panaszossal szemben összesen három rendőr intézkedett, akik nem tájékoztatták a panasz benyújtásának lehetőségéről, csak „nagyon érdeklődtek”, hogy fog-e a panaszos panaszt tenni, mert akkor nekik jelentést kell írniuk. A panaszos úgy érezte, hogy egy újabb papírmunka nem hiányzik nekik. A rendőrök a központtól időközben új helyszínre történő kivonulásra kaptak parancsot, ami a panaszos dokumentumainak leellenőrzését és a nyomtatvány kitöltését késleltette. A rendőrök a panaszos megítélése szerint olyan feszült állapotban voltak, hogy egyikük sem tudta megjegyezni, hogy milyen helyszínre kell a következőkben kivonulniuk, ezért újra hívták a központot, ahonnan újra diktálták nekik az adatokat.

A panaszosban továbbá kérdésként fogalmazódott meg, hogy hogyan segítheti a közlekedést egy olyan rendőrségi gépkocsi vezetője, aki nem veszi észre, hogy az egész város belterületén ott van mögötte egy másik gépkocsi, amelynek vezetője nem akarja a megengedett 50 km/h-s sebességet túllépni az előzéshez. Kérdésként merült fel benne az is, hogy megengedhető-e az, hogy egy rendőr arra biztassa a panaszost, hogy szabályt szegjen. A panaszos véleménye szerint a rendőrautó hátráltatja, zavarja a közlekedést, mivel üres volt a főút.

2) 2011. március 1-jén a panaszos elektronikus formában fordult ismételtén a Testülethez. A panaszos előadta, hogy aznap találkozott a S.-i Rendőrkapitányság vezetőjével. A vele folytatott beszélgetésnek az volt a lényege, hogy sem a rendőrkapitánynak, sem más rendőrnek nincs kompetenciája a kiszabott bírság

megváltoztatására. Arról azonban a rendőrkapitány nem tájékoztatta a panaszost, hogy amennyiben elfogadta a helyszíni bírságot, akkor már „nincs más megoldás”.

A panaszossal szemben intézkedő három rendőrrel kapcsolatos sérelmeit a rendőrkapitányság már kivizsgálta, nem esett szó azonban arról, hogy mulasztásuk miatt történt-e velük szemben intézkedés. A kapitányságvezető a rendőrségi gépkocsi indexelés nélküli előzését nem tartotta megalapozottnak, lemértette a helyszínen, és véleménye szerint ott szerinte sem kellett irányjelzőt használni. A rendőrkapitányság vezetője ugyanakkor nem reagált beosztottjai provokatív magatartásának sérelmezésére, viszont arra hivatkozott, hogy a rendőrök többsége három éve van állományban, ezért elnézést kért viselkedésükért.

A rendőrkapitányság vezetője felajánlotta, hogy tegye meg a panaszát a panaszos a rendőrségen, amit azonban ő nem tartott megfelelő megoldásnak, mert fél (S. egy kisváros, ahol a rendőrök összetartanak, ismerik a panaszos rendszámát). A panaszosnak többet ér a nyugalma, mint egy hosszú eljárás, amellyel felzaklatja magát.

A panaszos ezen előzmények után úgy nyilatkozott, hogy visszavonja a Testületnél előterjesztett panaszát.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogantatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A Testület eljárása az Rtv. említett rendelkezése alapján a panaszos egyoldalú akaratnyilatkozatán – kérelmén – alapul, amely az eljárás során szabadon módosítható, illetve a panaszos rendelkezési joga a panasz visszavonására is kiterjed. A Testület hivatalbóli eljárására ezen utóbbi esetben nincs jogszabályi lehetőség.

Jelen ügyben megállapítható, hogy a panaszos – mint az ügy ura – a Testület eljárását megindító nyilatkozatot – panaszt – tett, azt azonban későbbi nyilatkozatával visszavonta.

A Testület a fenti indokok alapján – mivel a panaszos akarata az eljárás folytatására nem terjedt ki – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. március 16.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET